

Det var beskæftigelsesministeren, der sagde, at politiet skulle træde til og overtage det, og det var politiet selv, der sagde, at de ikke havde kapacitet og ekspertise til det.

Så har jeg spurgt, om fru Birthe Rønn Hornbech ville arbejde for at undersøge, om politiet havde den kapacitet og ekspertise. Det var et reelt spørgsmål, jeg stillede, og jeg forventer også at få et reelt svar på det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi tager lige fru Elisabeth Arnold med til en kort bemærkning, så får fru Birthe Rønn Hornbech lidt øget taletid.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg ved, at fru Birthe Rønn Hornbech og jeg var til den samme høring om det her lovforslag for en ti dage siden. Det er jo svært for os, der ikke har været ophavsmødre eller ophavsfædre til lovforslaget, at vide, hvem det er, der har fejllæst forslaget, men det, der var en af erfaringerne fra den høring var jo, at personer, som havde siddet i kommissionen, medlemmer af samme kommission, og som havde skrevet under på den samme betænkning, var vildt uenige om, hvordan den skulle fortolkes.

Så mener jeg faktisk, vi har et problem som lovgiver. Så bliver vi jo nødt til at gå ned i detaljerne i udvalget og prøve at finde ud af, hvad det så er, der er det rigtige. Hvis teksten kan misforstås på en måde, så to eksperter bliver vildt uenige om det, så må vi andre jo prøve at finde en formulering, så der ikke bliver den uenighed, og jeg håber da, vi kan blive enige om i udvalget at bruge den tid, der er fornøden for at få disse misforståelser opklaret.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu synes jeg, de fleste spørgere stiller nogle krav til denne lov, som de aldrig stiller til deres egne love, og som man ikke kan stille til nogen lov, nemlig at der ikke skulle være fortolkningsproblemer og gråzoner. Det er det, vi har domstolene til at afgøre, og det er der i enhver lov.

Kl. 17.25

Her er vi altså på lovforslagsstadiet, og generelt kan jeg jo svare ved at sige, at vi jo er heldige, at det er os, der bestemmer. Fru Elisabeth Arnold afsluttede med at sige, at hun håbede, vi kan finde nogle formuleringer. Ja, vi bestemmer jo, hvilke formuleringer vi vil have, og jeg har

sagt fra starten, at vi gerne vil have et meget grundigt udvalgsarbejde om det her.

Til fru Line Barfod: Jeg har ikke nogen problemer med, at vi må prøve at sætte forskellige scenarier op, så må vi høre Justitsministeriets svar, og så må vi forsøge, om det er det, vi ønsker.

Jeg kan godt huske, hvad politimester Scharf sagde. Jeg synes ikke, det er værd at mindes igen. Men så lad mig dog citere det. Han mente, at han i den store politikreds skulle have særligt uddannede folk til at tage sig af arbejdsmiljø, og han sagde, at hvis der samtidig kom et færdselsuheld, så kunne han ikke klare begge dele. Jeg tør godt vædde på, at de særligt uddannede, han taler om, sender han ikke ud til færdselsuheld. Det var en politisk besvarelse, vil jeg have lov at hævde.

Det er rigtigt, kan jeg sige til hr. Bøgsted, at politiet selvfølgelig hævder, og det er det, jeg tillader mig at kalde fagforeningspolitik, at de skal have flere ressourcer. Men dertil er at sige, at der er indgået en 3-årig politiaftale, og politiet har altid måttet prioritere, og det må de fortsat.

Jeg mener, at man helt overdriver virkningerne af det her, at politiet pludselig skulle få så frygtelig meget arbejde. Det, der jo er sket i de senere år, hvor politiet er med, er de der tværfaglige eller tværmyndighedsrazziaer. Det er jo den vej, man skal, hvis man har mistanke om, at der virkelig er flere forskellige former for forbrydelser inden for en enkelt virksomhed. Det har man jo allerede opprioriteret, og det skal man naturligvis blive ved med.

Ja, politiet besidder den ekspertise, der skal til for at vurdere, hvilke eksperter man skal spørge i den enkelte straffesag. Politiet dækker jo hele spektret. Alle livets forhold, faglige spørgsmål, normsystemer kan jo komme til at indgå i en straffesag, og det klarer man ved at spørge myndigheder og få fremlagt de nødvendige erklæringer fra dem, der kan svare på det.

Ja, det er rigtigt, at der bliver nogle detaljer, vi skal kigge på, som fru Elisabeth Arnold sagde. Nu kan jeg ikke huske, om fru Elisabeth Arnold var her fra starten. Men jeg har sagt, at der var nogle, der sagde til høringen, vist også nogle af mine kolleger, sådan noget med, at det hastede, og at der var en, der prøvede at bilde forsamlingen ind, at kommissionen kun havde siddet et halvt år eller sådan noget.

Jamen der er jo ingen, der har påstået, at det haster. Men det er altså et temmelig grundigt kommissionsarbejde, der foreligger, og vi har jo også hørt fra formanden, at man har haft ind-